

COMMISSION DES AFFAIRES
SOCIALES

du

MARDI 27 NOVEMBRE 2012

Matin

COMMISSIE VOOR DE SOCIALE
ZAKEN

van

DINSDAG 27 NOVEMBER 2012

Voormiddag

La séance est ouverte à 10.17 heures et présidée par M. Yvan Mayeur.

De vergadering wordt geopend om 10.17 uur en voorgezeten door de heer Yvan Mayeur.

01 **Vraag van mevrouw Veerle Wouters aan de vice-eersteminister en minister van Pensioenen over "het recht van beide echtgenoten op een gezinspensioen" (nr. 11850)**

01 **Question de Mme Veerle Wouters au vice-premier ministre et ministre des Pensions sur "le droit des deux conjoints à une pension de ménage" (n° 11850)**

01.01 **Veerle Wouters** (N-VA): Meneer de minister, in het fiscaal arrest-Keller van 27 april 1982 stelde het hof van Beroep te Brussel dat uit de pensioenregeling voor werknemers volgt dat elke echtgenoot een eigen recht geniet op de vervallen rente van een gezinspensioen, zelfs indien het recht op het gezinspensioen uitsluitend zijn oorsprong vindt in de beroepsloopbaan van één van de echtgenoten. Volgens het hof heeft iedere echtgenoot een eigen recht op de helft van het gezinspensioen.

Het hof komt tot die conclusie omdat de betaling per postassignatie op naam van beide echtgenoten moet gebeuren wanneer ze samenwonen en bij feitelijke scheiding het gezinspensioen voor de helft wordt toegekend aan beide feitelijk gescheiden echtgenoten.

Ik maak natuurlijk even een abstractie van een aantal voorwaarden en laat enkele uitzonderingen weg, zoals dat de echtgenoot niet veroordeeld mag zijn. Op basis van deze rechtspraak kunnen we toch besluiten dat voor een gezinspensioen beide echtgenoten juridisch voor de helft eigenaar zijn van de schuldvordering.

Aangezien het koninklijk besluit van 21 december 1967 tot vaststelling van het algemeen reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers gewijzigd werd, gelden, ons inziens, sinds 1982 deze beide regels.

Mijnheer de minister, bevestigt u dat voor de uitbetaling van een gezinspensioen sinds 1982 de voorwaarde geldt dat bij de betaling per postassignatie de assignatie moet opgemaakt worden op naam van beide samenwonende echtgenoten?

Bevestigt u dat sinds 1982 bij feitelijke scheiding elke echtgenoot onverkort een eigen recht geniet op de vervallen rente van een gezinspensioen, zelfs indien het recht op het gezinspensioen uitsluitend zijn oorsprong vindt in de beroepsloopbaan van één van beide echtgenoten?

Volgt volgens u uit de pensioenregeling voor werknemers nog steeds dat de beide echtgenoten, samenwonend of feitelijk gescheiden, juridisch voor de helft eigendomsrecht hebben op de rente van dat gezinspensioen?

01.02 Minister **Alexander De Croo**: Mevrouw Wouters, eerst en vooral dank ik u voor de eerste mondelinge vraag die ik krijg in deze commissie; die staat dus op uw naam.

De essentie van de redenering die gevolgd moet worden, is de volgende. Het pensioen is een eigen recht van de titularis.

De begrippen uit het sociaal recht, het fiscaal recht en het burgerlijk recht moeten wij goed van elkaar scheiden. Zoals u zelf aangeeft in uw vraag, is het arrest-Keller een arrest dat op het fiscaal recht slaat,

namelijk hoe een gezinspensioen fiscaalrechtelijk moet worden omgeslagen over de beide echtgenoten. Bij uitbetaling van een gezinspensioen op een rekening moet de bankrekening niet langer meer op de naam staan van beide echtgenoten. Bij uitbetaling van een gezinspensioen bij postassignatie moet de assignatie wel nog worden opgesteld op de naam van beide samenwonende echtgenoten. Dat is nog een anachronisme. Ik bereid een koninklijk besluit voor om dat aan te passen. Heel wat echtgenoten vinden het immers vervelend dat zij samen thuis moeten zijn als hun pensioen uitbetaald wordt. Wij hopen natuurlijk dat zij vaak samen thuis zijn, maar dat hoeft niet altijd om een pensioen te ontvangen.

De regeling omtrent de betaling van een pensioen bij een feitelijke scheiding werd enkel ingesteld om de betaling van een gezinspensioen te faciliteren aan personen die niet meer op hetzelfde adres zijn ingeschreven en om te vermijden dat de uitbetaling geblokkeerd werd in afwachting van een rechterlijke uitspraak. Hier is er echter geen sprake van het onverkort eigen recht op de helft van het gezinspensioen, maar op het recht van een deel met als maximum de helft. De facto is het altijd de helft.

Ik moet dus ontkennend antwoorden op uw vraag. Echtgenoten hebben geen juridisch recht op het gezinspensioen. Inzake de pensioenreglementering is de titularis van het pensioen de enige eigenaar. Of het gezinspensioen achteraf in een gemeenschappelijk vermogen valt of fiscaal op een bepaalde wijze gesplitst wordt, doet eigenlijk niets ter zake.

Bij een scheiding geldt er een ander systeem, want dan gaat het over het pensioen van de in echt gescheiden echtgenoot. Dat is een andere situatie.

01.03 Veerle Wouters (N-VA): Mijnheer de minister, dank u voor uw antwoord.

Ik begrijp dat u de problemen in het raam van de postassignatie zult verhelpen. Soms is het immers moeilijk uit te leggen. U wijst op het verschil, burgerrechtelijk en fiscaalrechtelijk en in het raam van de pensioenen. Ik meen dat dit soms moeilijk uit te leggen is aan de bevolking. Voor het ene geldt dit, voor het andere geldt dat.

Ik dank u in ieder geval voor het antwoord.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

02 Vraag van mevrouw Veerle Wouters aan de vice-eersteminister en minister van Pensioenen over "de inbreukprocedure tegen Nederland met betrekking tot de koopkrachttegemoetkoming aan gepensioneerde grensarbeiders" (nr. 12171)

02 Question de Mme Veerle Wouters au vice-premier ministre et ministre des Pensions sur "la procédure d'infraction engagée contre les Pays-Bas dans le cadre de l'allocation rehaussant le pouvoir d'achat des travailleurs frontaliers retraités" (n° 12171)

02.01 Veerle Wouters (N-VA): Mijnheer de minister, op 21 juni 2011 ondervroeg ik wijlen minister Daerden over de Nederlandse koopkrachttegemoetkoming aan gepensioneerden. Via een juridische spitsvondigheid betaalt Nederland sinds 1 juni 2011 geen koopkrachttegemoetkoming aan gepensioneerde grensarbeiders meer uit. Dat geldt ook voor de ongeveer 57 000 in België wonende AOW-gerechtigden.

De toenmalige minister verzekerde mij dat hij het dossier op de voet zou volgen om op gepaste wijze te kunnen handelen.

Een jaar later, op 1 juni, maakte de Europese Commissie bekend dat zij een met redenen omkleed advies aan Nederland had bezorgd. Nederland had twee maanden de tijd om de Commissie in kennis te stellen van de maatregelen die het had genomen om de wetgeving met het EU-recht in overeenstemming te brengen.

Indien Nederland in gebreke blijft, kan de Commissie besluiten de zaak voor te leggen aan het Hof van Justitie van de EU.

Mijnheer de minister, zult u, aangezien inbreukprocedures heel lang kunnen aanslepen, de Europese Commissie interpellieren indien Nederland zijn wetgeving na het verstrijken van de termijn van twee maanden niet heeft aangepast?

Ik heb vernomen dat de termijn van twee maanden iets werd verlengd vanwege een regering in lopende zaken in Nederland. Ik weet niet of die termijn ondertussen al is verstreken.

Indien rechtszaken over de herkwalficatie van de koopkrachttegemoetkoming bij het Hof van Justitie aanhangig worden gemaakt, zult u uw diensten gelasten om ondersteunende memories of schriftelijke opmerkingen voor te bereiden en zult u die namens België indienen?

Is het mogelijk om het Belgisch dossier in te zien dat minister Daerden of minister Van Quickenborne aan de Europese Commissie heeft bezorgd?

Zult u met evenveel overtuiging het dossier opvolgen, al is het maar gelet op het precedent dat Nederland schept door de Europese regels te trachten te omzeilen door een sociale uitkering in een belastingvoordeel om te zetten?

02.02 Minister **Alexander De Croo**: Algemeen kan België niet rechtstreeks tussenbeide komen als er in Nederland een discriminatie is; Europa kan dat wel. Dat is de algemene aanpak.

De voorganger van mijn voorganger heeft het dossier opgevolgd. Op 26 mei 2011 heeft hij een brief geschreven aan Europees commissaris Laszlo Andor over de Nederlandse koopkrachttegemoetkoming voor oudere belastingplichtigen. Daarin heeft hij zijn beklag gedaan over de maatregel ter zake. Er is een antwoord gekomen van de Europese Commissie op 1 juni 2012. Daarin bevestigde de Europese Commissie dat ze een met redenen omkleed advies naar Nederland had gestuurd. Nederland had twee maanden de tijd om te antwoorden. Nederland overlegt nog met de Europese Commissie over de maatregel.

Naar verluidt zou de Europese Commissie een standpunt innemen in het voorjaar van 2013. Dat komt dus dichterbij. Indien Nederland niet bereid is om de wetgeving aan te passen, dan kan de Europese Commissie een procedure voor het Europees Hof van Justitie aanspannen. Indien het daar tot een proces komt, dan zal de RVP opmerkingen of memories indienen. Dat zal omstandig gebeuren.

Die procedures kunnen inderdaad lang duren. In de tussentijd kunnen er natuurlijk procedures aanhangig gemaakt worden in Nederland. Sommigen hebben dat ook gedaan. Ik zou dat echter niet naar voren willen schuiven als de oplossing. Wij verwachten dat er in het voorjaar een antwoord komt.

U hebt de vraag gesteld of het dossier ingekeken kan worden. Er is niet echt een dossier. Er is een brief gestuurd en de Europese Commissie heeft geantwoord. Zij heeft gezegd dat zij de procedure in gang zet. Meer is er momenteel nog niet, maar dat zou voldoende moeten zijn.

02.03 **Veerle Wouters** (N-VA): Mijnheer de minister, dank u voor uw antwoord.

Wij wachten het voorjaar van 2013 af. Als het zover komt dat men de zaak aanhangig maakt bij het Europees Hof van Justitie, dan hoop ik dat u ze even bevlogen ter harte zult nemen als wijlen minister Daerden. Er zitten immers 7 000 Belgen in de situatie.

Burgers kunnen ook persoonlijk procedures aanspannen in Nederland, zegt u. U weet ook dat als de zaak aanhangig wordt gemaakt bij het Europees Hof van Justitie, ze heel lang kan aanslepen en ik ken de verjaringstermijnen in Nederland niet. Ik kan het dus perfect begrijpen als sommige mensen persoonlijk stappen ondernemen opdat hun persoonlijk recht niet verjaart.

We zullen het antwoord in het voorjaar van 2013 vast en zeker bekijken en eventueel op onze vragen terugkomen.

02.04 Minister **Alexander De Croo**: Het gaat over 33 euro per maand, wat een moeilijk bedrag is. Men kan immers niet zeggen dat het weinig is, maar men kan zich ook de vraag stellen of men daarvoor in Nederland een zaak aanhangig moet maken. Voor de meeste mensen is dat een moeilijke vraag. Daar ben ik mij wel van bewust, ja.

*L'incident est clos.
Het incident is gesloten.*

03 **Questions jointes de**

- M. Georges Gilkinet au vice-premier ministre et ministre des Pensions sur "l'avenir du bonus-pension" (n° 12473)
- M. Siegfried Bracke au vice-premier ministre et ministre des Pensions sur "la réforme du bonus pension et du complément de pension" (n° 14265)
- Mme Sonja Becq au vice-premier ministre et ministre des Pensions sur "l'avenir du bonus-pension" (n° 14291)

03 Samengevoegde vragen van

- de heer Georges Gilkinet aan de vice-eersteminister en minister van Pensioenen over "de toekomst van de pensioenbonus" (nr. 12473)
- de heer Siegfried Bracke aan de vice-eersteminister en minister van Pensioenen over "de hervorming van de pensioenbonus en het pensioencomplement" (nr. 14265)
- mevrouw Sonja Becq aan de vice-eersteminister en minister van Pensioenen over "de toekomst van de pensioenbonus" (nr. 14291)

03.01 Siegfried Bracke (N-VA): Mijnheer de minister, voor statutaire ambtenaren bestaat sinds 2001 het zogenaamde leeftijdscomplement. Voor werknemers en zelfstandigen bestaat sinds 2007 de pensioenbonus. Het waren beide middelen om de mensen aan te sporen langer te werken. Ondertussen werd het systeem van de pensioenbonus geëvalueerd, en daarbij zijn wij allen tot de conclusie gekomen dat een hervorming zich opdringt.

Ik kom tot mijn vragen.

Ten eerste, bent u het eens met de stelling dat er in geen geval een bonus of een complement kan worden toegekend aan personen die, bijvoorbeeld vanaf 62 jaar, verplicht zijn om verder te werken omdat hun loopbaanduur op dat ogenblik nog onvoldoende is om vervroegd met pensioen te gaan?

Ten tweede, bent u het eens met de stelling dat er in geen geval een bonus of een complement kan worden toegekend aan personen die vervroegd met pensioen wensen te gaan?

Ten derde, bent u voorstander van een pensioenmalus voor ambtenaren en werknemers, zoals die nu bijvoorbeeld bestaat in de regeling voor de zelfstandigen?

Ten vierde, kunt u toelichten hoe deze regering de bonus en het complement zal hervormen? Wanneer mogen wij deze hervorming verwachten?

03.02 Sonja Becq (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik weet niet of u al boterhammetjes hebt gegeten of u er nog moet eten. Dat was mij niet helemaal duidelijk. Wij zullen de vergadering hier echter niet zo lang rekken dat u straks geen warm eten kan nuttigen. Een en ander was mij niet helemaal duidelijk. Wij hebben echter soms ook veel boterhammetjes moeten eten, omdat wij lang moesten wachten op antwoorden, niet op de huidige vraag maar wel op andere vragen, die aan uw voorganger werden gesteld.

Mijnheer de minister, de vraag over de bonus is een heikele vraag. Het betreft immers een dossier dat wij al een tijdje meenemen. Uit ervaring hebben wij geleerd dat mensen één jaar voor zij effectief met pensioen gaan, hun pensioen aanvragen of van plan zijn het aan te vragen. Het gaat om een ingeburgerde regel, die niet noodzakelijk wettelijk moet worden vastgelegd. De regel is echter ingeburgerd, omdat de pensioenbonus eind 2013 afloopt en er op dit moment geen duidelijkheid bestaat over het lot van de bonus. Bovendien is het zo dat als men met pensioen zou gaan, terwijl men eigenlijk geen recht meer heeft op de bonus, men de hele bonus zou verliezen.

Daarom is er bij de mensen enige zorg en ongerustheid over het lot van de bonus.

Bovendien hebben wij het dossier hier al regelmatig aan de orde gebracht. Uw voorganger heeft toen ook een studie besteld, om de pensioenbonus voor werknemers en zelfstandigen te laten onderzoeken. Er is op een bepaald moment tevens het engagement geweest, om ook de pensioenbonus voor ambtenaren te laten onderzoeken.

Wij vinden het immers belangrijk dat wij, aangezien wij langer werken willen aanmoedigen — wat trouwens de bedoeling van de bonus is — ook de totaliteit bekijken. Wij moeten de kwestie niet enkel bekijken voor werknemers en zelfstandigen, waar er nog een malus was, die tegen 2013 echter zal zijn weggewerkt. Wij

moeten de zaak ook voor ambtenaren bekijken. Ambtenaren kennen immers een totaal ander systeem van pensioencomplement, dat procentagewijze werkt en voor onbepaalde duur is afgesproken. Voor werknemers en zelfstandigen daarentegen was een en ander een tijdelijke regeling in het kader van het sociaal akkoord.

In die zin is het belangrijk dat er snel duidelijkheid komt en dat er een procedure wordt vastgelegd over de manier waarop wij de pensioenbonus zullen bekijken en over hoe de hervorming er zal uitzien.

Voor ons is het belangrijk dat de bonus wordt gealigneerd op de huidige pensioenhervorming. Ook ter zake hebt u echter keuzemogelijkheden. U moet de keuze evenwel niet alleen maken. Er is de mogelijkheid om alleen met een leeftijdsvoorwaarde te werken. Wij kunnen echter ook met een voorwaarde van loopbaanduur of met een combinatie van beide werken, om het langer werken aan te moedigen. Wij kunnen ook met een forfaitair systeem werken, zoals het op dit moment voor werknemers en zelfstandigen bestaat, in de veronderstelling dat de malus zal zijn afgebouwd. Gaan wij daarentegen naar een percentagegewijs systeem, waarbij een forfait voordeliger is voor mensen met een lager inkomen? Voor deze categorie is het immers veel belangrijker om 100 euro meer te krijgen. Voor iemand met een pensioen van 1 000 euro is 100 euro extra veel, wat niet het geval is voor iemand met een pensioen van 3 000 euro. Voor hem of haar gaat het om een verwaarloosbaar bedrag.

Zal de hervorming gelijkmatig gebeuren en voor ambtenaren en werknemers op dezelfde manier worden gestroomlijnd?

Mijnheer de minister, ik stel deze vraag ook omdat volgens de commissie voor de Vergrijzing een en ander een serieuze kostprijs met zich zal brengen.

Ik heb ook een vraag naar opvolging. Hoeveel mensen hebben vorig jaar hun pensioenbonus en pensioencomplement opgenomen? Wat was de kostprijs op dat moment?

Hebt u zicht op het aantal nieuwe begunstigten voor volgend jaar? Dat geeft immers ook een beeld.

Zult u een initiatief nemen omtrent de bonus en het complement? Ik ga ervan uit dat u daarop ja zult antwoorden. Ik zou echter ook graag weten welke principes u daarbij zult hanteren en handhaven.

Denkt u aan alternatieve pistes? Inderdaad, er is discussie over of de bonus al dan niet werkt. Misschien zou het een piste kunnen zijn om de huidige middelen met betrekking tot de bonus, aan te wenden voor aanvullende pensioenen om op die manier het stelsel sterker uit te bouwen. Is dat een piste die onderzocht wordt of waarover wordt nagedacht? Het zou volgens mij een belangrijk alternatief kunnen zijn.

Hoe zullen de zaken worden aangepakt en wat is de timing? Had u reeds overleg met de sociale partners?

03.03 Minister **Alexander De Croo**: Mevrouw Becq, ik begin mijn antwoord met uw vraag over de cijfers. Over de aantallen personen hebben wij geen cijfers beschikbaar, maar wel over de bedragen. Wat de bedragen betreft voor 2011 – dat zijn de afgesloten cijfers, waarvan wij dus een idee hebben – gaat het bij de werknemers over 64 392 000 euro en bij de ambtenaren over ongeveer 21 700 000 euro. Wat is het toekomstperspectief voor 2013? In 2013 gaat het voor de werknemers over 112 miljoen, wat bijna een verdubbeling is ten opzichte van 2011, en bij de ambtenaren over 32 357 000, wat iets meer dan de helft meer is dan het bedrag voor 2011.

U stelde ook de vraag wat er gebeurt voor 2013. Het algemene principe is altijd dat er aan opgebouwde verworven rechten niets verandert. Wie in 2013 in die situatie zal terechtkomen, blijft in het huidige systeem. U haalde aan dat men de rechten die men opgebouwd heeft, verliest, als men er geen gebruik van maakt. In die situatie kan men nooit terechtkomen.

U verwees ook naar het rapport van de vergrijzingscommissie. Daarin staat inderdaad zeer duidelijk dat de kostprijs aanzienlijk is – dat heb ik daarjuist ook aangegeven – en dat de activerende werking die ervan uitgaat relatief beperkt is. Bij ongewijzigd beleid zal de kostprijs nog oplopen. Ook dat heb ik voor een stuk aangegeven. Daarom zal er een hervorming van de pensioenbonus en het leeftijdscomplement komen. Het is mijn voornemen om de oude bonus voor werknemers en het leeftijdscomplement voor ambtenaren te vervangen door een nieuw bonussysteem, dat zal gelden én voor ambtenaren én voor werknemers en een brug tussen hen bouwt.

Zoals ik al zei, zullen de tot en met eind 2013 opgebouwde rechten gerespecteerd worden. De hervorming zal ervoor zorgen dat men er niet toe wordt aangezet vroeger met pensioen te gaan. Wij hebben intussen een aantal andere hervormingen in het pensioensysteem doorgevoerd. Wij moeten ervoor zorgen dat het leeftijdscomplement en de pensioenbonus in lijn komen met de oude hervorming. Dat was uw vraag over de principes.

Ik ben eigenlijk iets aan het uitwerken dat ervoor zorgt dat dit systeem in lijn wordt gebracht met de hervorming die wij reeds doorgevoerd hebben, met name de hervorming waardoor twee jaar langer wordt gewerkt. Het zal daarmee, in uitvoering van het advies van de studiegcommissie voor de Vergrijzing, in lijn worden gebracht. Dat is nodig, want het heeft geen zin om op 60 jaar een bonus toe te kennen aan iemand die nog niet met vervroegd pensioen kan gaan. Als de bonus langer werken moet stimuleren, dan moet de bonus een beloning zijn voor wie vrijwillig langer blijft werken, niet voor wie sowieso langer moet werken.

Mijnheer Bracke, ik ga niet akkoord met de stelling dat er in geen geval een bonus toegekend mag worden aan wie vervroegd met pensioen gaat.

Wie 42 loopbaan jaren heeft, kan nog altijd op de leeftijd van 60 jaar vervroegd op pensioen gaan in het huidige systeem. De bonus pas toekennen zodra de betrokkene 65 jaar is, dus op basis van langer werken dan 65, zou in mijn ogen niet activerend werken. De betrokkene moet mijns inziens de bonus reeds kunnen krijgen zodra hij 62 jaar is. Door de bonus progressief te laten oplopen naarmate men langer werkt, volgen wij met deze hervormingen de tweede aanbeveling van de studiegcommissie voor de Vergrijzing op.

Mijnheer Bracke, u hebt aangehaald dat onbekend onbemind is. Dat is juist. Mensen die in aanmerking komen voor de pensioenbonus moeten tijdig de juiste informatie krijgen over het voordeel van een hoger pensioen wanneer zij langer blijven werken. Wie niet weet dat die bonus bestaat of niet weet wat de bonus voor hem of haar zal opbrengen, zal daar op geen enkel moment toe aangespoord worden. Die informatie kan maar gegeven worden indien de lopende informatiseringprojecten binnen de pensioeninstellingen verder worden uitgevoerd. Het verder uitvoeren van MyPension tot een soort van pension-on-web dat het online knooppunt is voor alle individuele pensioeninformatie, is daarbij essentieel. Vorige week heb ik ook gesproken over het systeem van de pensioenmotor, dat verschillende informatiegegevens over pensioenen zal samenbrengen en een soort van portal zal maken waar mensen kunnen kijken naar hun huidige status en simulaties kunnen maken van bepaalde carrièrekeuzes. Dat zal daartoe bijdragen.

De reglementaire teksten worden nu voorbereid. Ik leg er de laatste hand aan. Die teksten zullen binnenkort aan de sociale partners worden voorgelegd. Die vraag slaat dus op iets dat ik aan het afronden ben en binnen de regering moet bespreken.

03.04 Siegfried Bracke (N-VA): Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord.

Ik begrijp dat het antwoord neerkomt op *work in progress*. Ik zou u dus alleen maar kunnen aansporen om daarmee op te schieten. Immers, als blijkt dat een systeem duur is en tegelijk weinig efficiënt, dan moet het zo snel mogelijk worden gestopt.

Het is nog maar te hopen dat het nieuwe bonussysteem niet aanzet om vroeger op pensioen te gaan, wat net het omgekeerde is van de bedoeling ervan.

03.05 Sonja Becq (CD&V): Mijnheer de minister, ik wil eerst nagaan of ik u goed begrepen heb. De mensen die op dit moment een bonus opnemen, zullen die uiteraard behouden. Er zijn ook mensen, nu aan het werk, die momenteel een bonus opbouwen. Als zij vandaag stoppen met werken, dan behouden zij die opgebouwde bonus. Indien zij ook in de toekomst blijven werken, behouden zij dan ook wat zij nu hebben en stappen zij eventueel in een duaal systeem, zoals wij dat voor de pensioenen ook hebben vooropgesteld? Dat is op dit moment in de wet immers niet bepaald, maar ik begrijp wel dat dit uw intentie is.

Wij hebben dienaangaande een wetsvoorstel ingediend omdat wij bang waren dat de procedure zou blijven lopen, terwijl de te geven garanties over het opgebouwd pensioen niet op tijd duidelijk zouden zijn. Uit hetgeen u zegt, begrijp ik dat u daarmee akkoord gaat. Wat nu bestaat, kan behouden blijven. Dat is een belangrijk signaal voor de mensen om mee te nemen.

Mijnheer de minister, u zult mij tegenspreken als het niet zo is, maar ik verneem uit uw antwoord dat u niet

van plan bent om opnieuw een malus op algemene wijze in te voeren. Ik heb u er immers niet over horen spreken.

U hebt voornamelijk over werknemers en ambtenaren gesproken, niet over zelfstandigen die op dit moment nog wel een malus hebben, maar niet meer vanaf 2013. Ik leid daar ook uit af dat de malus niet meteen een plaats inneemt in uw verhaal.

De leeftijd van 62 jaar is voor u de richtleeftijd met betrekking tot de bonus. Ik vermoed dat u het aantal loopbaanjaren eraan koppelt? Enkel een leeftijd als voorwaarde lijkt mij niet correct. Ik vind het ook belangrijk dat wij loopbaanjaren tellen omdat wij rekening moeten houden met mensen die vroeg zijn beginnen werken. Bij de toekenning van de bonus moet het aantal gewerkte jaren zeker in acht worden genomen.

03.06 Minister **Alexander De Croo**: Ik heb inderdaad enkel over de bonus gesproken. Wij zullen natuurlijk ook rekening houden met het aantal loopbaanjaren en niet enkel met de leeftijd.

L'incident est clos.
Het incident is gesloten.

Le **président**: La question n° 12568 de Mme Catherine Fonck est reportée.

04 **Vraag van de heer Siegfried Bracke aan de vice-eersteminister en minister van Pensioenen over "de benoeming van een topman bij de Rijksdienst voor Pensioenen" (nr. 13841)**

04 **Question de M. Siegfried Bracke au vice-premier ministre et ministre des Pensions sur "la nomination d'un dirigeant à l'Office national des Pensions" (n° 13841)**

04.01 **Siegfried Bracke** (N-VA): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dit gaat over een publiek bekend dossier dat begint in 2009. Toen was er een selectie om de man of vrouw te vinden. Er was één geslaagde, helaas een Nederlandstalige, want hij was daardoor niet inpasbaar in het systeem van de taalpariteit. Er is namelijk een Nederlandstalige adjunct-administrateur-generaal.

Bijgevolg kwam er een tweede selectie, de eerste geselecteerde ging merkwaardig genoeg niet in beroep. Uit die tweede selectie kwamen er twee kandidaten naar voren, maar de man die als eerste geselecteerd wordt, wordt geblokkeerd en wordt uiteindelijk doorgezonden naar de FOD Economie.

Dan was er een derde selectie, waarbij dezelfde man uit de eerste selectie van 2009 opnieuw als enige geslaagde naar voren kwam. Daarbij moet opgemerkt worden dat in de jury die de man selecteerde de directe baas en voormalige kabinetscollega van de betrokkene zat evenals zijn huidige baas, die ook een voormalige kabinetscollega is.

De taalhandicap die er was in 2009, was er nog steeds. Naar verluidt heeft uw voorganger aan de adjunct gevraagd om met pensioen te gaan. Maar die zou dat hebben geweigerd, tot zover de feiten.

Het is toch wel belangrijk dat er daar iemand aan het roer komt te staan. Het lijkt mij essentieel, algemeen maar zeker in deze tijden, dat er iemand slagkrachtig en met de nodige graden en titels bekleed aan het roer komt te staan. Maar blijkbaar komt dat er niet van.

Mijnheer de minister, graag had ik van u een stand van zaken gekregen.

04.02 Minister **Alexander De Croo**: U zult begrijpen dat het mij niet toekomt op een lopende selectieprocedure commentaar te geven. Ik wil de afwikkeling ervan niet in gevaar brengen. Ik zal het nodige doen om de benoeming van de administrateur-generaal van de RVP in goede banen te leiden. De goede werking van de RVP wordt intussen verzekerd door de adjunct-administrateur-generaal, die ad interim de functie waarneemt. U begrijpt dat ik daar nu weinig meer over kan zeggen.

04.03 **Siegfried Bracke** (N-VA): Mijnheer de minister, ik begrijp dat u er weinig meer over kan zeggen. De manier waarop dit dossier werd afgehandeld, is echter niet echt een voorbeeld van goed bestuur.

U voegt eraan toe dat er geen probleem is. Als dat zo is, moet u zich afvragen of daar wel iemand nodig is. Misschien kunt u de bestaande toestand bestendigen. Als alles daar ondertussen perfect loopt, kunt u

misschien de kosten uitsparen. U had dan ook de kosten van de selectieprocedures kunnen uitsparen. Ik wil trouwens graag weten wat de opeenvolgende selectieprocedure gekost hebben. Dat is stof voor een volgende vraag.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

05 Vraag van mevrouw Sonja Becq aan de vice-eersteminister en minister van Pensioenen over "de pensioenopbouw van een tewerkgestelde werkloze, DAC, BTK die later statutair benoemd werd" (nr. 13246)

05 Question de Mme Sonja Becq au vice-premier ministre et ministre des Pensions sur "la constitution d'une retraite d'un chômeur mis au travail, d'un TCT ou d'un CST, par la suite nommé en qualité d'agent statutaire" (n° 13246)

05.01 **Sonja Becq** (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, hoewel ik deze vraag al heb gesteld tijdens het debat over de pensioenhervorming, alsook aan uw voorgangers, stel ik ze nogmaals omdat ik naar aantallen vraag en omdat ik niet weet of er ondertussen verder onderzoek is gebeurd.

Het gaat om een generatie die nu stilaan met pensioen gaat, namelijk de tewerkgestelde werklozen en de BTK's. Dit zijn statuten die destijds werden gecreëerd om mensen aan de werkloosheid te laten ontsnappen en om vervangingen mogelijk te maken. Gesubsidieerde contractuelen, die in een gelijkaardig stelsel zitten dat bedoeld is om de tewerkstelling te bevorderen, kunnen hun jaren wel laten meetellen in hun ambtenarenstatuut. BTK's en tewerkgestelde werklozen kunnen dit echter niet.

Het gevolg hiervan is dat dit door de mensen op het terrein als een serieuze discriminatie wordt ervaren. Ik weet dat tewerkgestelde werklozen beschouwd worden als werklozen waardoor zij ook geen bijdrage betalen aan de pensioenkas terwijl werknemers die geïntegreerd worden in het statuut van ambtenaar wel bijdragen aan de pensioenkas.

Uw voorgangers, ministers Arena en Daerden, hebben beloofd dit te zullen onderzoeken om te bekijken of een gelijkschakeling een haalbare kaart is. Ik krijg vooral geen duidelijkheid over de vraag of men wel weet over hoeveel ambtenaren het gaat en hoeveel mensen uiteindelijk via de systemen van BTK, DAC en tewerkgestelde werkloze zijn tewerkgesteld als ambtenaar. Werd de mogelijkheid onderzocht om die ongelijkheid weg te werken? Wat zou de eventueel bijkomende kost zijn? In welke mate zult u dit in de toekomst opvolgen?

05.02 Minister **Alexander De Croo**: Mijnheer de voorzitter, mevrouw Becq, dit is een voortzetting van de vraag van vorige week, waarop ik toen een duidelijk antwoord heb proberen te geven, met name dat er geen budgettaire marge is.

U vraagt naar de aantallen. Jammer genoeg weten wij dat niet omdat dit nog niet in de Capelo is opgenomen. Zodra die gegevens er zijn, geef ik u die met plezier, maar wij hebben eigenlijk geen idee van de aantallen.

Zoals u zelf ook een beetje aangeeft in uw vraag, de essentie is of er bijdragen werden geleverd aan de Pensioenkas vanuit een situatie van in dienst te zijn of niet. Daarmee kan ik bevestigen wat uzelf aangeeft, met name dat de diensten gepresteerd als tewerkgestelde werkloze, TWW, als DAC of als BTK niet kunnen leiden tot de opbouw van pensioenrechten als vastbenoemd ambtenaar. Alleen personeelsleden die behoren tot een overheidsinstelling en die worden bezoldigd door die overheidsinstelling kunnen die pensioenrechten opbouwen in de overheidssector. Voor TWW'ers, BTK'ers en DAC'ers zijn die voorwaarden niet vervuld. Zij vullen geen openbare betrekking in bij de openbare instelling en blijven ten laste van de werkloosheidsverzekering. Via die drie stelsels krijgen werklozen de kans om zich in te zetten ten dienste van het algemeen belang. Dat is altijd het principe geweest.

Gesubsidieerde contractuelen en stagiairs in het kader van een jongerenstage maken wel deel uit van de openbare instelling waar zij werken en worden door die instelling bezoldigd. Dat is het grote verschil. Bijgevolg kunnen de GESCO's of de stagiairs de diensten die zij presteren wel aanleiding laten geven tot pensioenopbouw in de overheidssector.

Zoals ik zei, er bestaat geen data over het aantal vastbenoemde ambtenaren dat ooit TWW, DAC of BTK is

geweest. Omwille van dat gebrek aan cijfergegevens kan niet worden onderzocht wat het zou kosten om deze diensten in aanmerking te laten komen voor pensioenopbouw in de overheidssector. Evenwel kunnen wij ook zonder een dergelijke studie besluiten dat het in aanmerking nemen van deze diensten een maatregel is waarvoor in de huidige context geen budgettaire ruimte aanwezig is.

Ik denk dat ik hiermee even duidelijk ben geweest als vorige week.

05.03 Sonja Becq (CD&V): Ik weet het, mijnheer de minister, maar ik blijf mij ongemakkelijk voelen over het feit dat hierover geen gegevens beschikbaar zijn.

Ten eerste vermoed ik dat er al mensen met pensioen zijn die gedurende een korte periode zo'n statuut hadden. Is daar dan ook totaal geen zicht op? Men heeft die loopbanen toch moeten uitrekenen? Men zou dan toch moeten weten of er mensen vanuit die statuten overgeschakeld zijn? Het gaat steeds om mensen die ambtenaar geworden zijn en die een beperkte periode zo'n specifiek statuut hadden. Het is toch interessant om te weten over hoeveel personen het gaat.

Ten tweede zou ik graag willen weten wat er via Capelo en de fiscale databases wel al wordt opgenomen. U had gezegd hierover een aparte vergadering te houden en misschien moeten wij dienaangaande eens concrete afspraken maken. Wij zijn immers nieuwsgierig naar de werking van die databases. Wij vragen ons ook af welke gegevens nog manueel ingevoerd moeten worden, want ik vermoed dat het precies daarover gaat.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

06 Question de Mme Kattrin Jadin au vice-premier ministre et ministre des Pensions sur "le calcul de la pension en cas d'interruption de carrière d'une durée de moins de 5 ans" (n° 13281)

06 Vraag van mevrouw Kattrin Jadin aan de vice-eersteminister en minister van Pensioenen over "de pensioenberekening in geval van een loopbaanonderbreking van minstens 5 jaar" (nr. 13281)

06.01 Kattrin Jadin (MR): Monsieur le président, monsieur le ministre, je vous félicite pour vos nouvelles fonctions puisque c'est la première fois que je vous interroge. Ma question date du mois de septembre. Elle devrait intéresser bien des personnes, vu le nombre de citoyens qui m'ont déjà questionnée sur ce cas de figure.

Je souhaiterais vous interroger concernant le calcul de la pension et, plus particulièrement, le procédé du calcul dans le cas d'une interruption de carrière d'une durée de moins de cinq ans. Il s'agit plus particulièrement de savoir comment seront comptabilisées les années de travail d'une personne qui, par exemple, pour des raisons d'éducation parentale, décide d'interrompre sa carrière, mais qui reprend une activité à temps partiel après trois ans à concurrence de 128 jours/an, c'est-à-dire plus que le minimum nécessaire de 104 jours/an requis pour que l'activité soit reconnue comme une carrière complète.

Monsieur le ministre, pouvez-vous me préciser s'il est correct que l'on peut se voir comptabiliser les trois années d'interruption de carrière pour le calcul de la prépension uniquement dans le cas où l'on peut attester que l'on a, endéans les cinq ans, suivi une activité à temps plein?

06.02 Alexander De Croo, ministre: Monsieur le président, malheureusement, je ne suis pas en mesure de répondre précisément à cette première question et ce, pour plusieurs raisons. Je vais néanmoins vous indiquer comment on pourrait résoudre ce problème.

Le projet d'arrêté royal qui contient les nouvelles dispositions d'assimilation pour les interruptions de carrière et les crédits-temps n'est pas encore finalisé, même si c'est pour bientôt.

Il a été soumis au comité de gestion de l'ONP le lundi 5 novembre et dès lors fait actuellement l'objet des dernières modifications avant d'être soumis au gouvernement.

La question laisse penser qu'il s'agit d'une interruption de carrière applicable aux fonctionnaires contractuels. Toutefois, l'interruption de carrière et les crédits-temps sont souvent confondus, tout en étant soumis à des régimes très différents.

La question ne permet pas de savoir si des périodes d'interruption de carrière ou de crédit-temps ont déjà été prises dans le passé. Si c'est le cas, ces périodes devront, dans certains cas, être déduites d'une période d'interruption de carrière ou de crédit-temps qui commence au 1er janvier 2012. Les modalités d'addition diffèrent selon qu'il s'agit d'une interruption de carrière ou de crédit-temps.

Puisque je ne connais pas plusieurs de ces facteurs, je propose que vous envoyiez à mon chef de cabinet le cas spécifique dont vous parlez et on examinera directement la réponse pour ce cas précis.

Je ne peux en effet donner de réponse générale. Veuillez m'en excuser.

06.03 Kattrin Jadin (MR): Monsieur le ministre, je vous remercie d'ores et déjà et vais prendre note de vos coordonnées pour voir comment éclaircir ce cas.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

De **voorzitter**: Vraag nummer 13629 van de heer De Vriendt wordt uitgesteld.

07 Vraag van mevrouw Sonja Becq aan de vice-eersteminister en minister van Pensioenen over "het vervroegd pensioen aansluitend op gedeeltelijke loopbaanonderbreking vanaf 50 jaar" (nr. 13805)

07 Question de Mme Sonja Becq au vice-premier ministre et ministre des Pensions sur "la retraite anticipée après une interruption partielle de carrière à partir de 50 ans" (n° 13805)

07.01 Sonja Becq (CD&V): Mijnheer de minister, deze vraag heb ik al even ingediend, nog voor we het dossier van de pensioenen hebben besproken. Tijdens dat debat heb ik ze trouwens herhaald, maar men kon daar niet onmiddellijk ten gronde op antwoorden en er is beloofd erop terug te komen.

Wat is het probleem? Conform artikel 88, derde lid, van de wet van 28 december 2011 wordt de periode van voltijdse of deeltijdse beschikbaarheid voorafgaand aan het pensioen gelijkgesteld. Volgens het daarvoor uitgewerkte KB mondt die periode onomkeerbaar uit in oppensioenstelling. Daar moet wel een tegemoetkoming van de werkgever tegenover staan. In het onderwijs kon men kiezen voor de halftijdse loopbaanonderbreking 50 plus vanaf 50 jaar. Dat regime was onomkeerbaar. De betrokkenen hebben daar zelfs een aanmoedigingspremie voor gekregen en zij engageerden zich ten aanzien van de VDAB – want daar was wat discussie over – dat zij effectief tot 60 jaar in loopbaanonderbreking zou blijven.

Ineens is er echter een voorwaarde bijgekomen en is er voor hen grote onduidelijkheid ontstaan. Zij gingen er steeds van uit dat ze op 60 jaar met pensioen moesten gaan.

Nu zou men kunnen zeggen dat de betrokkenen na de loopbaanonderbreking van 60 tot 62 jaar opnieuw aan het werk moeten, terwijl ze daar eigenlijk totaal niet op voorzien zijn. Zij worden er nu mee geconfronteerd dat de regels *en cours de route* gewijzigd werden.

Mijnheer de minister, hebt u dat probleem nog herbekeken? U hebt in de commissie immers gezegd dat u dat zou doen.

Op welke manier worden de betrokkenen die in die situatie verkeren, geïnformeerd over de beslissing?

07.02 Minister Alexander De Croo: In het besluit van de Vlaamse regering van 9 september 2011 betreffende de loopbaanonderbreking van de personeelsleden van het onderwijs en de centra voor leerlingenbegeleiding lezen we in artikel 10: "De personeelsleden die de gedeeltelijke loopbaanonderbreking vermeld in artikel 9 krijgen en die tijdens de vermelde periode hun ambt opnieuw volledig opnemen, behouden de onderbrekingsuitkeringen die aan hen werden uitbetaald".

Als men die tekst neemt, is de loopbaanonderbreking duidelijk niet onomkeerbaar, want er is de mogelijkheid om in een bepaalde periode het ambt opnieuw volledig op te nemen. En dus moet men zeggen dat van de drie voorwaarden die u gegeven hebt, er één voorwaarde is waaraan niet voldaan wordt. De eerste voorwaarde is dat de loopbaanonderbreking onomkeerbaar moet zijn en hieruit blijkt dat dat niet het geval is.

Uw laatste vraag ging over informeren. Het is aan de werkgever om daarover voldoende te informeren.

Ik zal u de tekst geven, zodat u hem zelf ook hebt. Het is inderdaad een heikel punt, maar die vorm van loopbaanonderbreking blijkt niet onomkeerbaar te zijn.

07.03 Sonja Becq (CD&V): Mijnheer de minister, dat is een moeilijke situatie. Immers, heel wat personen hebben van de mogelijkheid gebruikgemaakt. Op het formulier dat zij moesten invullen om de uitkering te krijgen, staat heel expliciet dat de loopbaanonderbreking onomkeerbaar is. U weet waarover ik spreek. Zij hebben dat ook ondertekend. De betrokkenen zijn dus misleid, aangezien de regelgeving blijkbaar iets anders zegt dan het document dat ze zelf hebben ondertekend.

Dat blijft een heel moeilijke situatie en misschien halen de betrokkenen wel gelijk als ze de beslissing betwisten, gelet op het feit dat ze met tegengestelde informatie te maken hebben.

07.04 Minister Alexander De Croo: Mevrouw Becq, het formulier waarover u spreekt, is er een formulier dat gaat over hun relatie met de RVA. Natuurlijk is dat iets anders dan de relatie tot de pensioendienst. Ik besef dat dat geen oplossing biedt aan de betrokkenen; het maakt de zaken zeker niet duidelijker voor hen. Hoe dan ook, als men de regelgeving neemt, dan kunnen wij alleen maar vaststellen dat de loopbaanonderbreking niet onomkeerbaar is.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

07.05 Siegfried Bracke (N-VA): Mijnheer de voorzitter, ik meen dat er een vergissing in het spel is. Op onze agenda wordt vraag nr. 14285 toegeschreven aan de heer Veys, maar het is een vraag van mij. Ik heb het document hier bij me.

De **voorzitter:** Inderdaad, de vraag die wordt toegevoegd aan de vragen van de heer Thiéry, is er een van de heer Bracke en niet van de heer Veys.

07.06 Siegfried Bracke (N-VA): Ik wens daar niet mee verwisseld te worden, mijnheer de voorzitter.

De **voorzitter:** Dat wordt rechtgezet.

08 Questions jointes de

- **M. Damien Thiéry au vice-premier ministre et ministre des Pensions sur "la pérennité de l'assurance-groupe" (n° 13810)**

- **M. Damien Thiéry au vice-premier ministre et ministre des Pensions sur "la pérennité de l'assurance de groupe" (n° 13932)**

- **M. Siegfried Bracke au vice-premier ministre et ministre des Pensions sur "les rendements dans le cadre du deuxième pilier de pensions" (n° 14285)**

08 Samengevoegde vragen van

- **de heer Damien Thiéry aan de vice-eersteminister en minister van Pensioenen over "het voortbestaan van de groepsverzekering" (nr. 13810)**

- **de heer Damien Thiéry aan de vice-eersteminister en minister van Pensioenen over "het voortbestaan van de groepsverzekering" (nr. 13932)**

- **de heer Siegfried Bracke aan de vice-eersteminister en minister van Pensioenen over "het rendement in de tweede pensioenpijler" (nr. 14285)**

08.01 Damien Thiéry (FDF): Monsieur le président, monsieur le ministre, je vous ai déjà posé cette question le 8 novembre en séance plénière. À ce moment-là, vous vous vouliez extrêmement rassurant même si vous reconnaissiez ne pas avoir encore de réponses à certaines questions.

Plutôt que de parcourir à nouveau l'entièreté du problème, je vais immédiatement vous poser les questions pour lesquelles j'aurais voulu obtenir une réponse.

Monsieur le ministre, pouvez-vous me communiquer la proportion de salariés ayant actuellement conclu une assurance de groupe? Pouvez-vous me préciser combien d'assureurs ont déjà baissé leur taux garanti? Confirmez-vous que si tous les assureurs devaient baisser leur taux garanti à 2,25 %, la différence à combler par les entreprises représenterait globalement un montant d'environ 60 milliards d'euros? Le système de pensions est-il menacé, comme le prétend Partena?

Quelles sont les mesures prévues afin d'assumer la responsabilité de l'État en cas de préjudice pour ceux qui ont suivi ses conseils en vue de constituer une pension complémentaire dans le cadre du deuxième pilier? Existe-t-il bien un groupe de travail qui est tenu au mutisme complet?

Les assureurs ne veulent-ils plus ou ne peuvent-ils plus garantir techniquement les taux en question? S'il ne s'agit pas d'une impossibilité technique mais bien d'une stratégie de la part de certains assureurs, quel serait l'intérêt de diminuer le taux?

La FSMA a-t-elle détecté une insuffisance de financement auprès de certains opérateurs? Dans l'affirmative, quelle est la proportion d'opérateurs qui présentent une telle insuffisance? Comment s'articulent les compétences de la FSMA et celles de la BNB? La FSMA n'était-elle pas censée tirer la sonnette d'alarme et proposer des mesures en vue d'éviter une révision du taux par la BNB?

Comme vous l'aviez signalé le 8 novembre, le gouvernement a-t-il déjà pris contact avec le secteur?

08.02 Siegfried Bracke (N-VA): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik haak in op de plenaire vergadering van 8 november. Mijn vragen komen voor een stuk overeen met die van collega Thiéry.

For the record wil ik er natuurlijk aan toevoegen dat de lage rente het uitgangsprobleem is, gekoppeld aan de wettelijke verplichting voor werkgevers om die rentes bij te passen als zij niet worden gehaald.

Ik zou heel snel tot mijn vragen willen komen. Hoever staat het overleg met de sector? Welke scenario's liggen ter tafel om tot een oplossing te komen?

Wat gaat u doen om de betaalbaarheid van de aanvullende pensioenen te garanderen?

Quid met de aanvullende pensioenen voor de gevallen waarin de RVP zelf als verzekeringsmaatschappij optreedt?

Kunt u een inschatting maken van de bedragen die door de werkgevers reeds werden betaald?

08.03 Alexander De Croo, ministre: Monsieur le président, je vais commencer par aborder les questions de M. Thiéry, en essayant d'y répondre point par point.

En ce qui concerne la proportion de salariés ayant actuellement conclu une assurance de groupe, il n'existe pas de chiffres précis concernant le nombre de salariés affiliés à une assurance de groupe. Selon les estimations, entre 60 et 70 % des salariés ont une pension complémentaire et les assureurs de groupe représentent plus ou moins 80 % du marché.

Vous me demandez combien d'assureurs ont baissé leur taux garanti. Vous me demandez également, le cas échéant, de vous confirmer que cela aurait un coût de 60 milliards d'euros. Je ne dispose pas de données me permettant de vous informer sur l'offre commerciale concernant le taux de chaque assureur. Nul ne peut savoir actuellement si des employeurs et, le cas échéant, combien d'entre eux, devront compenser la différence, dans l'hypothèse où les assureurs diminuent leur garantie de rendement pour la faire passer à 2,25 %.

Outre le rendement garanti, l'assureur paye éventuellement aussi une participation aux bénéfices. De plus, l'employeur ne doit en principe octroyer la garantie qu'au moment de la sortie ou de la pension, alors que l'assureur accorde la garantie à tout moment. Cela signifie que, si un déficit se creuse au cours des prochains mois ou années, celui-ci pourra être comblé par la suite.

Un coût de 60 milliards pour les employeurs me semble tout à fait exagéré. Tout d'abord, les réserves totales de pensions s'élèvent à ce jour seulement à environ 60 milliards et, selon les estimations, 70 % de ces réserves portent sur des plans de pension à prestation déterminée, ce qu'on appelle *defined benefit*, pour lesquels la garantie de rendement n'est pas pertinente.

Vous me demandez de vous communiquer les mesures prévues afin d'assumer la responsabilité de l'État et de vous dire s'il existe un groupe de travail qui serait tenu au mutisme complet. L'État ne va bien sûr pas mettre la différence à la place des employeurs, si les assureurs n'assurent qu'un rendement inférieur à la garantie de la LPC. Par contre, nous sommes prêts à examiner la possibilité de mieux harmoniser le modèle

dans lequel les assureurs doivent travailler selon la philosophie à long terme de la LPC. Je n'ai pas connaissance d'un groupe de travail mutique. Le but est peut-être que je n'en sache rien!

Vous demandez de vous préciser si les assureurs ne veulent ou ne peuvent plus techniquement garantir le taux en question ou, s'il ne s'agit pas plutôt d'une stratégie de la part de certains assureurs. Quel serait l'intérêt de diminuer le taux?

Vu la situation sur les marchés financiers, les assureurs doivent avoir des difficultés à encore offrir la garantie de rendement; c'est notamment le cas pour les plans de pension ou les extensions de plans de pension existants. Une garantie de rendement, a fortiori si elle doit être assurée à tout moment, coûte en effet de l'argent. Plus la garantie est élevée, plus elle coûte en produits dérivés et plus la part des primes restant pour les placements proprement dits est tenue. Ce qui, à son tour, engendre un rendement inférieur.

J'ai combiné plusieurs questions: est-ce que la FSMA a détecté une insuffisance de financement auprès de certains opérateurs? Quelle est la proportion d'opérateurs qui se retrouvent dans une telle insuffisance? Est-ce que la FSMA a fait usage de sa faculté d'imposer un plan de redressement ou d'assainissement? Comment s'articulent les compétences de la FSMA et de la BNB?

Conformément aux directives de la FSMA, les institutions de retraite professionnelle (IRP) doivent suivre de près leur situation financière afin d'en avoir un aperçu actuel. Elles doivent agir en temps voulu et de manière proactive, en analysant et évaluant leur situation financière, dès la clôture de l'exercice et, le cas échéant, en prenant les mesures de redressement et d'assainissement qui s'imposent.

Les IRP doivent avoir suffisamment d'actif par rapport aux provisions techniques. Dans le cas contraire, il est question d'insuffisance. Si une insuffisance de financement ou une insuffisance supplémentaire par rapport à un plan de redressement ou d'assainissement est constatée, la FSMA doit être informée. L'IRP doit s'engager à mettre en place elle-même les mesures de redressement ou d'assainissement. Elles doivent être soumises à la FSMA avant le 28 février de l'année suivant l'exercice qui s'est clôturée par une insuffisance de financement.

En ce qui concerne les chiffres, au total, il existe 226 IRP dont 60 se trouvent en situation d'insuffisance. Parmi les mesures en cours, 9 n'ont pas de retard, 18 se trouvent en insuffisance supplémentaire, 17 se trouvent en situation de nouvelle insuffisance et 16 font l'objet d'un examen.

En ce qui concerne l'articulation des compétences, la BNB est compétente pour le rôle prudentiel des assureurs de groupe. Cette surveillance relève de ma compétence et de celle de mon collègue Johan Vande Lanotte.

C'est la BNB qui peut proposer au ministre de l'Économie de plafonner la garantie de rendement que peuvent offrir les assureurs contractuellement. En revanche, la FSMA est responsable du contrôle prudentiel des fonds de pension. Elle intervient de manière proactive. Les fonds de pension ne sont pas dans une situation d'insuffisance de liquidités. Par ailleurs, on relève l'existence de beaucoup moins de plans de redressement qu'en 2008, année où l'on en comptait 115.

L'association des fonds de pension ne se fait pas non plus de souci majeur. Généralement, les employeurs compensent rapidement la différence en cas d'insuffisance.

Enfin, vous vouliez savoir si, comme je l'avais signalé le 8 novembre dernier, le gouvernement avait pris contact avec le secteur. Comme je l'ai indiqué, je suis en train d'examiner, de concert avec l'ensemble des parties concernées, s'il est opportun d'axer davantage la pension complémentaire sur la philosophie des LPC, c'est-à-dire sur le long terme. Les contacts à cet égard progressent.

Mijnheer Bracke, een aantal van uw vragen werden onrechtstreeks beantwoord door de antwoorden die ik tot op heden heb gegeven.

Ik ga even daarop door. Is er overleg met de sector? Ja, er zijn contacten. Welke scenario's liggen ter tafel? Het is een beetje moeilijk om daar hier op in te gaan, maar wij bestuderen scenario's die wij hebben uitgewerkt en bekijken die met de sector.

Welke initiatieven zal ik nemen? Daarop moet ik hetzelfde antwoord geven als op uw eerste vraag.

Wat met de aanvullende pensioenen voor de gevallen waar de RVP zelf als verzekeringsmaatschappij optreedt? Desgevallend zal de RVP het gegarandeerd rendement moeten verlagen. Mocht men in die situatie terechtkomen, zullen zij, zoals anderen, dezelfde conclusies moeten trekken.

Kan ik een inschatting maken van de bedragen die de werkgevers reeds hebben moeten bijpassen? Zoals ik al aan de heer Thiéry heb geantwoord, is het onmogelijk om daarvan een inschatting te maken. Tot nader order heb ik nog geen weet van werkgevers die al hebben moeten bijpassen.

Ik weet wel dat er in de sector veel bezorgdheid bestaat over een situatie die zich zou kunnen voordoen. Met het oog daarop ben ik met de sector aan het nagaan welke maatregelen wij kunnen nemen om een dergelijke situatie te vermijden.

08.04 Damien Thiéry (FDF): Monsieur le président, monsieur le ministre, je vous remercie pour votre réponse pour le moins complète.

Je reste persuadé que travailler sur base de chiffres concrets est beaucoup plus efficace. Une recherche plus approfondie me semble donc nécessaire.

Il est également important de ne pas oublier d'informer la population. En effet, tout le monde croit en ce deuxième pilier. Si les informations ne sont pas communiquées à temps et de manière compréhensible, on risque de créer une sorte de vent de panique, ce qu'il faut absolument éviter dans les temps qui courent.

08.05 Siegfried Bracke (N-VA): Mijnheer de minister, ik sluit mij aan bij de laatste opmerking.

Uit uw antwoord begrijp ik eveneens dat het gaat om *work in progress*. Dat is natuurlijk dringend, wat overigens kan worden gezegd over zoveel zaken waarmee u bezig bent. Het is evenwel zeer belangrijk dat mensen hun vertrouwen in het systeem behouden en dat zij blijven geloven in wat hen werd gezegd en beloofd. Wij zullen dat dossier op de voet blijven volgen.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

09 Questions jointes de

- M. David Clarinval au vice-premier ministre et ministre des Pensions sur "les plafonds de rémunérations autorisées pour les pensionnés" (n° 14015)

- M. Olivier Destrebecq au vice-premier ministre et ministre des Pensions sur "les plafonds de rémunérations autorisées pour les pensionnés" (n° 14016)

- M. Siegfried Bracke au vice-premier ministre et ministre des Pensions sur "les revenus d'appoint pour les pensionnés après 65 ans" (n° 14264)

09 Samengevoegde vragen van

- de heer David Clarinval aan de vice-eersteminister en minister van Pensioenen over "de maximumbedragen die gepensioneerd mogen bijverdienen" (nr. 14015)

- de heer Olivier Destrebecq aan de vice-eersteminister en minister van Pensioenen over "de maximumbedragen die gepensioneerd mogen bijverdienen" (nr. 14016)

- de heer Siegfried Bracke aan de vice-eersteminister en minister van Pensioenen over "het bijverdienen van gepensioneerd na 65 jaar" (nr. 14264)

09.01 David Clarinval (MR): Monsieur le président, monsieur le ministre, l'accord de gouvernement prévoit des mesures au sujet du travail autorisé des pensionnés.

Je souhaiterais évoquer précisément la prise en compte des délais de préavis dans le calcul des rémunérations dues suite aux activités exercées par les pensionnés. Les dispositions applicables en cas de cumul entre pension et revenus d'activités sont différentes dans le régime salarié et dans le régime du secteur public en matière de prise en compte de délais de préavis.

D'une part, l'ONP considère qu'une personne en préavis n'exerce pas effectivement d'activité pendant la période couverte par les indemnités de préavis. D'autre part, le Service des Pensions du Secteur public (SdPSP), au contraire, voit dans les indemnités de préavis un revenu professionnel découlant de l'activité, même si celle-ci a été stoppée du fait du licenciement. La lecture des textes légaux dans les deux secteurs

conduit dès lors à deux pratiques opposées.

Cette différence de traitement me semble difficilement justifiable. En effet, il est toujours préférable que les législations aient des règles uniformes produisant les mêmes effets sauf s'il y a une raison valable pour justifier une différence.

Monsieur le ministre, comment expliquez-vous la différence de considération des délais de préavis entre ces deux régimes? Ne serait-il pas opportun d'adapter les pratiques du SdPSP à celles de l'ONP?

Si M. Destrebecq avait été là, il vous aurait posé les questions suivantes. En ce qui concerne le travail autorisé, l'accord de gouvernement prévoit de nombreuses mesures, qui doivent théoriquement être mises en œuvre pour 2013. Nous y sommes presque, où en sont les négociations? Cet accord de gouvernement pourra-t-il être mis en œuvre à ce moment?

09.02 Siegfried Bracke (N-VA): Bij dat laatste sluit ik mij aan.

Ik wil ook weten of de regering nog van plan is om het aangekondigde systeem van vrijwillig werken na 65 tegen 2013 uit te werken, zoals ze beloofd heeft, weliswaar met de toevoeging dat enkel wie een loopbaan van 42 jaar bewijst, daarvoor in aanmerking komt. Dat laatste is trouwens tegelijkertijd een uitholling en een bijzonder vrouwonvriendelijke maatregel.

Lukt dat nog tegen 2013? Zo neen, waarom niet?

09.03 Minister Alexander De Croo: Het spaart mij al een deel van de vraag.

Le point que vous avez évoqué, monsieur Clarinval, est tout à fait pertinent. Nous oeuvrons à une application plus uniforme de la réglementation sur les revenus complémentaires dans les trois régimes de pension. Le but est d'arriver à une uniformité dans le traitement des indemnités de préavis. Je suis d'accord avec vous pour dire qu'il n'y a aucune raison de réserver un traitement différent aux indemnités de préavis dans le secteur public et dans le secteur privé. Nous travaillons donc à une harmonisation au niveau du SdPSP.

Ik zal de twee vragen combineren, met name die over het onbeperkt bijverdienen. De vraag geeft een mooi overzicht van wat er in het regeerakkoord staat.

Om al een geruststellend signaal te geven, tijdens het conclaaf werden de nodige budgetten vrijgemaakt om de maatregel te kunnen uitvoeren. Dat is voor een deel de reden waarom het zo lang heeft geduurd om die vraag te beantwoorden.

We bekijken nu of het haalbaar is om de nodige reglementaire aanpassingen nog vóór het einde van het jaar te kunnen uitvoeren. We doen er alles aan om de nodige aanpassingen zo snel mogelijk te doen. In het verleden hebben we de grenzen opgetrokken, vaak in de loop van het voorjaar. We doen er alles aan om alles zo snel mogelijk rond te krijgen en de regeling op tijd van toepassing te maken.

Kortom, de budgetten daarvoor zijn gereserveerd op het conclaaf.

Indien we er niet in slagen om de regeling aan te passen vóór het einde van het jaar, moeten we er zeker mee klaar zijn in de loop van het voorjaar. In principe heeft het tijdstip geen invloed, omdat er toch een opbouw is in de loop van het jaar.

09.04 David Clarinval (MR): Monsieur le ministre, je vous remercie et je prends bonne note du fait que vous êtes d'accord au sujet de la problématique des préavis.

Vous avez dit que vous souhaitiez vous accorder avec les pratiques du SdPSP.

09.05 Alexander De Croo, ministre: Oui.

09.06 David Clarinval (MR): Je pensais que nous allions plutôt nous accorder avec les pratiques de l'ONP. Je prends note de votre idée.

09.07 Alexander De Croo, ministre: Il nous semble illogique qu'un préavis ne soit pas pris en compte, puisqu'il s'agit d'un revenu.

09.08 David Clarinval (MR): C'est déjà comme cela que cela se passe dans le secteur privé. Donc c'est très bien pour le privé!

09.09 Siegfried Bracke (N-VA): Mijnheer de minister, ik wil er bij u toch op aandringen om de nodige inspanningen te leveren om de burgers goed te informeren. Wat u zegt, is interessant. Er is ook een budget voor vrijgemaakt. Men is daar wel mee bezig. Het is een gevoelige problematiek. De burgers hebben recht op informatie, zodat ze weten waar ze staan. Ik wil u dus aansporen om ter zake het nodige te doen.

09.10 Minister Alexander De Croo: Ik neem die suggestie zeker ter harte. Zodra de wet er is, zullen wij informeren. Zolang die er niet is, is het natuurlijk moeilijk om dat te doen. Wij bereiden de communicatie daarover wel al voor.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

De **voorzitter**: De heer Bracke heeft het woord voor het stellen van zijn vraag nr. 14081 over de uitspraken over het brugpensioen en de uitdagingen om mensen langer aan het werk te houden.

09.11 Siegfried Bracke (N-VA): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, de problematiek van de vergrijzing en van langer werken, zit vanzelfsprekend over vele ministers en over verschillende beleidsniveaus verdeeld. In uw hoedanigheid van minister van Pensioenen bent u daar uiteraard zeer nauw bij betrokken.

Aan uw collega, de minister van Werk, werd gevraagd naar een mogelijke reactie in verband met het drama van Ford Genk. Het ging over de mogelijkheid van de vervroegde pensionering. Deze vraag werd overigens kort nadien ook gesteld naar aanleiding van de herstructurering bij de staatsbank Dexia. U hebt naar mijn mening terecht gezegd dat u het zich niet kon voorstellen dat brugpensioen op 50 jaar een valabele optie was. Dit zou inderdaad een brug zijn van 15 jaar naar het pensioen waarbij menselijk kapitaal wordt verspild. Op dat vlak ben ik het helemaal met u eens.

De vraag is nu wat u in de praktijk zult doen. Zult u als vice-eerste minister en minister van Pensioenen al dan niet uw akkoord verlenen om het brugpensioen toe te kennen vanaf 50 jaar aan de werknemers van Ford Genk?

Ik kijk uit naar uw antwoord.

09.12 Minister Alexander De Croo: Mijnheer de voorzitter, mijnheer Bracke, ik ben aan het zoeken naar het antwoord op uw vraag nr. 14081. De enige vraag die wij van u hebben, is vraag nr. 14068 over Belfius, een ietwat vergelijkbare vraag.

De **voorzitter**: Misschien was die vraag samengevoegd met de vraag van de heer Destrebecq.

09.13 Siegfried Bracke (N-VA): Mijnheer de voorzitter, er is blijkbaar een en ander fout gelopen. Ook wij hebben moeten vragen om de vraag op de agenda te plaatsen, want ze was al ingediend.

Wat mij betreft, kan die vraag worden uitgesteld.

09.14 Minister Alexander De Croo: Dan zullen wij die de volgende keer behandelen.

09.15 Siegfried Bracke (N-VA): Ik merk dat een en ander verkeerd is gelopen, niet wat ons betreft, maar in de doorstroming. Laten wij daarvan echter geen punt maken.

10 Samengevoegde vragen van

- mevrouw Sonja Becq aan de vice-eersteminister en minister van Pensioenen over "de werking van de nieuwe infolijn" (nr. 14145)

- de heer Siegfried Bracke aan de vice-eersteminister en minister van Pensioenen over "het informeren

van burgers voor wie de pensioenrechten opgebouwd zijn vanuit verschillende - al dan niet buitenlandse - stelsels" (nr. 14263)

10 Questions jointes de

- Mme Sonja Becq au vice-premier ministre et ministre des Pensions sur "le fonctionnement de la nouvelle ligne d'information" (n° 14145)

- M. Siegfried Bracke au vice-premier ministre et ministre des Pensions sur "l'information des citoyens pour qui les droits à la pension sont établis sur base de différents régimes étrangers ou non" (n° 14263)

10.01 Sonja Becq (CD&V): Mijnheer de minister, sinds 1 september werd de groene infolijn, een 0800-nummer, vervangen door de nieuwe lijn 1765. Op die infolijn zouden gepensioneerden en toekomstig gepensioneerden met al hun vragen over hun pensioen of hun pensioenraming, ongeacht het stelsel, terecht moeten kunnen.

Informatie over het pensioen is een moeilijk probleem, mijnheer de minister, zeker wanneer het over gemengde loopbanen gaat.

Via verscheidene kanalen bereikte mij het signaal dat de dienstverlening van de voor veel burgers onbekende nieuwe lijn niet zo vlot verloopt. De wachttijden lopen erg op. Men wordt doorgeschakeld van de ene naar de andere. Ik hoorde van iemand die moest terugbellen zodat hij misschien bij iemand anders terecht kwam die misschien wel kon helpen. Wie naar een pensioenraming vraagt, krijgt te horen dat men nog niet voldoende informatie kan geven, omdat de nodige uitvoeringsbesluiten en richtlijnen zouden ontbreken.

Vroeger kon men de dossierbeheerders zelf bereiken. Die ambtenaar wist waarover het ging en hij kon de vraagstellers rechtstreeks helpen.

Ik wil de medewerkers op de pensioendiensten zeker niet blameren. Zij hebben het niet gemakkelijk. Ik heb dat ook op de bespreking over de overheidspensioenen gezegd. Het is zeker niet evident om berekeningen te maken op grond van alle complexe maatregelen, die hier worden goedgekeurd. Ik wil geenszins met een steen naar de betrokken ambtenaren gooien.

Maar, als men aankondigt dat men op het nummer een antwoord op al zijn vragen krijgt en dat blijkt allesbehalve dat te zijn, moet daaraan toch kunnen worden geredigeerd.

Mijnheer de minister, wat is de meerwaarde van de 1765-lijn tegenover het vroegere 0800-nummer? Waarom is er gereorganiseerd? Hebt u het resultaat bereikt dat u met die reorganisatie beoogde te bereiken?

Is in voldoende personeel voor de bemanning van de 1765-infolijn voorzien? Is er extra personeel aangeworven? Het nummer werd immers aangekondigd als een waar men meer informatie kon verkrijgen.

Kregen de medewerkers achter de 1765-lijn ook de nodige opleiding om inzicht te krijgen in de problematiek en een antwoord te kunnen geven? Als zij alleen maar doorschakelen en als tussenpersoon fungeren, dan heeft men niet veel baat bij een dergelijke reorganisatie. Is men bijvoorbeeld nu in staat om ramingen uit te voeren en een geïntegreerd antwoord aan de vraagstellers te geven?

Als ik een gemengde loopbaan heb, kan ik dan ook een geïntegreerd antwoord op mijn vraag naar een pensioenraming krijgen? Of word ik nog van de ene dienst naar de andere gestuurd en moet ik dat nog zelf optellen? Wat is het probleem?

10.02 Siegfried Bracke (N-VA): Mijnheer de minister, geraakt de infolijn via de RVP wel aan de nodige gegevens? Collega Grosemans heeft uw voorganger gevraagd of men die gegevens kon verzamelen. Ik verwijs naar schriftelijke vraag nr. 81. Uit het antwoord bleek dat de Rijksdienst Voor Pensioenen niet beschikt over de gegevens inzake loopbaanduur in andere stelsels. Zeker als daar buitenlandse stelsels mee zijn gemoeid, kan men niet alle gegevens verzamelen. Met andere woorden, als men die gegevens niet heeft, kan men ook niet antwoorden. Men kan geen vragen beantwoorden over gegevens waarover men niet beschikt. Wat zult u daaraan doen? Informatieverzameling bij en -verstrekking aan de vraagstellers is, zoals ook in andere sectoren, zeker van cruciaal belang hier.

10.03 Minister **Alexander De Croo**: Mijnheer de voorzitter, ik kom eerst tot de vragen van mevrouw Becq over het nummer 1765.

Het oude 0800-nummer was een nummer specifiek voor de Rijksdienst voor Pensioenen. Het nieuw nummer 1765 is gemeenschappelijk voor de drie pensioeninstellingen. De mogelijkheid van gratis bellen is daardoor ook veralgemeend. Het maakt de zaken ook iets makkelijker voor mensen die een gemengde carrière hebben.

Via een keuzemenu komt men terecht bij een van de drie pensioeninstellingen, waar de oproepen, zoals voorheen, worden afgehandeld. Nieuw is dat in het keuzemenu geopteerd kan worden, als men niet weet in welk stelsel men tewerkgesteld was of als men niet in staat is om een keuze te maken omwille van de complexiteit van zijn loopbaan, om terecht te komen bij een specifieke pool van medewerkers binnen het contactcenter die ervoor zorgen dat het dossier naar de juiste persoon doorgestuurd wordt.

Het 1765-nummer is ook makkelijker te onthouden dan het vroegere 0800-nummer.

Is er voldoende personeel voor de bemanning van het oproepcentrum? Welnu, conform het Charter voor klantvriendelijkheid van 2011 dat ondertekend werd door de verschillende callcenteroperatoren, wordt de dienstverlening gemeten aan de hand van het aantal telefoonoproepen dat binnen de twee en een halve minuut wordt beantwoord. Op maandbasis is de doelstelling dat dit aantal meer dan 75 % moet bedragen. Die doelstelling wordt behaald.

Krijgt het personeel voldoende opleiding? Zoals u weet, beschikken de RVP en de PDOS over een eigen opleidingscentrum. Alle medewerkers worden continu bijgeschoold. Bovendien wordt er gewerkt aan een eerste- en tweedelijns ondersteuning. De vragen die gespecialiseerde antwoorden vergen en die niet in eerste lijn beantwoord kunnen worden, worden doorgeschakeld naar een gespecialiseerde medewerker in tweede lijn.

Werd er voldoende campagne gevoerd rond de invoering van het nieuw nummer? Binnen onze budgettaire beperkingen zijn wij nagegaan hoe wij daarover het meest efficiënt kunnen communiceren. Op 10 oktober 2012 heeft mijn voorganger met minister Sabine Laruelle in de Zuidertoren een persconferentie gehouden. Er werd een groot aantal persberichten verstuurd en die zijn ook in een aantal media overgenomen. De drie pensioeninstellingen vermelden het nummer op hun website, in hun briefwisselingen en in al de communicatie die zij voeren. Ik moet toegeven dat wij in een periode van budgettaire beperkingen geen middelen hebben om over dat nieuw nummer een grote mediacampagne te voeren. Wij gaan er echter vanuit, als zowel de drie instellingen als de middenveldorganisaties voor een stuk die informatie meenemen, dat wij de mensen toch zouden moeten kunnen bereiken.

Tot slot kom ik tot de vraag of de instellingen nog in staat zijn om ramingen door te voeren. De Rijksdienst voor Pensioenen kan op dit ogenblik het grootschalig en automatisch afleveren van pensioenramingen nog niet hernemen.

De reden is dat het KB "Gelijkstellingen" nog niet is afgewerkt. U kunt zich de vraag stellen waarom dit KB nog niet werd afgewerkt. Een van de redenen is dat dit door het veel geroemde sociaal overleg bijzonder complex werd gemaakt. Wij zitten nu met een niveau van complexiteit dat ervoor zorgt dat maar een zeer beperkt aantal mensen nog begrijpt op welke manier het moet worden berekend. Het was al complex en het is nog een stuk complexer gemaakt.

Anderzijds zijn er wel een aantal gevallen waarbij op verzoek van een persoon toch een geïndividualiseerde raming kan worden gemaakt. Het gaat dan om gevallen waarbij men redelijkerwijs kan aannemen dat de voormelde bepalingen en regels geen invloed zullen hebben. Op dat moment wordt een raming gemaakt onder voorbehoud. Op die manier proberen wij toch een deelantwoord te geven. Wij hopen bovendien dat het KB "Gelijkstellingen" zo snel mogelijk kan worden afgerond.

Ik kom dan tot de vraag van de heer Bracke over de gemengde loopbanen. Zoals u zelf aangeeft, worden de gemengde loopbanen steeds talrijker. Het aantal gemengde loopbanen in de drie stelsels is de voorbije vijf jaar met 9,7 % gestegen. Dit is een forse stijging.

Zoals ik vorige week ook heb aangegeven, steun ik de samenwerking tussen de verschillende administraties voluit. Die samenwerking is essentieel om ervoor te zorgen dat wij de burger beter kunnen informeren. De

pensioenlijn, waarover wij het zojuist hadden, is een mooi voorbeeld van die versterkte samenwerking. De pensioenpunten die in 2010 werden opgestart, zijn hiervan een ander voorbeeld. Deze initiatieven maken het voor de burger gemakkelijker om een inschatting te krijgen van zijn loopbaan en wat dit betekent voor de pensioenrechten.

In de beheersovereenkomst van 2013-2015 zit een onderdeel om de samenwerking tussen de pensioenadministraties verder te verdiepen. Er zal een gezamenlijke databank komen waarin de pensioenloopbaangegevens kunnen worden verzameld. Dit vormt een deel van de pensioenmotor waarover ik het vorige week had. Op die manier krijgt de burger een overzicht van de Belgische pensioenloopbaan en zijn pensioenrechten. Ook voor de administraties betekent dit een belangrijke vereenvoudiging die tot een betere service voor de burger zal leiden. Dankzij dit systeem zullen de administraties niet langer manueel informatie hoeven uit te wisselen om de pensioenloopbaan voor de burgers met een gemengde carrière samen te stellen. Momenteel is dit nog zeer arbeidsintensief omdat men dit nog steeds manueel moet doen.

Ik kom dan bij uw vraag over de buitenlandse pensioenloopbaangegevens. Op dat vlak is nog een zeer lange weg af te leggen. Deze gegevens moeten steeds individueel worden aangevraagd bij de buitenlandse pensioenadministraties. De vraag om informatie kan pas zes maanden vóór de ingangsdatum van het pensioen worden gesteld.

De gegevens over een buitenlandse loopbaan zijn niet geïntegreerd in de loopbaandatabank. Ik meen dat wij redelijk moeten zijn: de kans dat het ooit wel zo zal zijn, is klein. Het is al moeilijk genoeg om het op Belgisch niveau te regelen. Dat ook voor loopbanen in het buitenland doen, is zeer moeilijk.

Het project dat nu loopt, rekent op de medewerking van 1 800 overheidsadministraties, verdeeld over de verschillende beleidsniveaus van ons land. Zij zullen hun loopbaangegevens tijdig in Capelo moeten invoeren. Ik reken erop dat alle 1 800 administraties zich even constructief zullen opstellen. Ik ga ervan uit dat een degelijke dienstverlening aan de burger niet enkel een prioriteit van de federale overheid is, maar van alle overheden in het land.

Ik wou u een idee geven van de complexiteit van het systeem. Ik vrees dat wij de buitenlandse gegevens manueel zullen moeten blijven verwerken. Het zal al een grote stap vooruit betekenen dat wij de Belgische gegevens automatisch zullen kunnen verwerken.

10.04 Sonja Becq (CD&V): Mijnheer de minister, ik laat mij blijkbaar elke keer opnieuw vangen. Ik hoor dat er één centraal nummer komt. U formuleert dat nu als “Er komt een versterkte samenwerking.” Maar een versterkte samenwerking is nog altijd geen geïntegreerde oplossing. Ik laat mij elke keer opnieuw vangen wanneer er gezegd wordt dat er één nummer komt. Dan denk ik dat de mensen die met verschillende stelsels te maken hebben, één antwoord zullen krijgen. Elke keer word ik teleurgesteld. Mensen met een complex probleem willen één antwoord krijgen. Zij willen geen drie brieven krijgen, zij willen één brief. Ik had verwacht dat het centraal nummer daarvoor kan zorgen, maar dat is blijkbaar niet zo. Het is belangrijk dat u in uw communicatie terugkomt op de valse verwachtingen die geschapen worden.

U zegt ook dat het systeem complex is “door het veelgeroemde sociaal overleg.” Excuseer, maar het is dankzij dat veelgeroemde sociaal overleg dat er in de teksten van uw voorganger op Pensioenen vele correcties aangebracht zijn. Ik meen dat u heel voorzichtig moet zijn met die uitspraak.

10.05 Minister Alexander De Croo: Ik bedoelde het niet enkel ironisch. Een klein vleugje wel.

10.06 Sonja Becq (CD&V): Ik geef u gelijk wanneer u zegt dat het systeem complex is. Dat komt onder meer omdat de situaties zo verschillend zijn. Ik zou toch voorzichtig zijn met dat soort uitspraken.

Ik hoop echt dat uw werking efficiënter wordt. Als ik u zo hoor, gaat het om één centraal nummer, dat doorschakelt. Voor complexe problemen wordt er dan, net als vroeger, nog eens doorgeschakeld. Eigenlijk is het centraal nummer dus eerder een extra doorschakelingsysteem dan een nieuwe centrale oplossing voor bestaande problemen.

10.07 Minister Alexander De Croo: U hebt gelijk. Het is niet omdat de *front office* eenvoudiger gemaakt is, dat de *back office* automatisch mee eenvoudiger wordt. De complexiteit van de gemengde carrières en van de verschillende systemen blijft natuurlijk bestaan.

Wat wij deels oplossen, is de toegankelijkheid. Wij maken het voor de mensen gemakkelijker vragen te stellen, maar daarmee lossen wij de complexiteit van die vragen niet op, natuurlijk.

Dat zullen wij nog een aantal jaren meeslepen. Ik vel daarover geen oordeel, maar dit is iets waarmee wij moeten omgaan en waarvoor wij een oplossing moeten proberen vinden. Die complexiteit gaan we niet reduceren door een gemeenschappelijk nummer.

10.08 Siegfried Bracke (N-VA): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik sluit mij daarbij aan. Dit is inderdaad een soort voordeuropatie, maar de rest moet nog komen.

Als min of meer neofiet in het politieke bedrijf en zeker in deze sector sta ik toch wel versteld over waar wij nog maar staan op dat punt. Die gegevens zijn blijkbaar nog niet geïnformatiseerd en er zijn 1 800 betrokkenen die daarin moeten spelen.

Mijn boerenverstand zegt mij dat dit niet goed kan zijn. Dit is veel te complex. Ik vraag mij vaak af op dat bewust zo complex werd gemaakt. Het spreekt voor zich dat het feit dat wij nog maar daar staan, uw persoonlijke verantwoordelijkheid niet is, maar een soort collectieve verantwoordelijkheid. Dit is primitief. We zijn intussen 2013. Men had daarmee al lang veel verder moeten staan.

10.09 Minister Alexander De Croo: Ik denk niet dat er een vermetel plan bestaat om de zaken complex te maken.

Jammer genoeg moet men de complexiteit van het verleden respecteren. Zaken die in het verleden op een bepaalde manier opgebouwd zijn, vooral in loopbaanonderwerpen, neemt men mee tot wanneer al die mensen met pensioen zijn.

We hebben het daarnet gehad over opgebouwde rechten die worden gerespecteerd. Zaken die complex waren, neemt men ook mee tot wanneer die mensen met pensioen gaan. Dat is een van de redenen waarom wij jammer genoeg een deel van die complexiteit moeten behouden.

10.10 Siegfried Bracke (N-VA): Dat begrijp ik, maar dat heeft als gevolg dat de informatie aan de burgers niet adequaat kan zijn.

Dat zorgt ervoor dat de overheid in plaats van een baken van betrouwbaarheid een baken van onzekerheid wordt. Mensen zijn heel kwetsbaar als ze een antwoord krijgen dat misschien niet klopt en men erbij zegt dat het om een raming gaat.

Men moet dat proberen te voorkomen. In deze tijden, waar computers toch heel veel zaken kunnen, zou het mogelijk moeten zijn om mensen via een telefoonnummer een adequaat antwoord te kunnen geven. Het gaat tenslotte over iets heel belangrijk wat hen betreft.

Ik hoop dat dit snel in orde komt en voor u aan om uw inspanningen op dat punt onverdroten verder te zetten.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

11 Vraag van de heer Siegfried Bracke aan de vice-eersteminister en minister van Pensioenen over "het overleg omtrent de responsabiliseringsbijdrage voor de pensioenen van de ambtenaren van de deelentiteiten" (nr. 14167)

11 Question de M. Siegfried Bracke au vice-premier ministre et ministre des Pensions sur "la concertation relative à la contribution de responsabilisation pour les pensions des fonctionnaires des entités fédérées" (n° 14167)

11.01 Siegfried Bracke (N-VA): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dit heeft te maken met de verklaring van de Vlaamse minister-president in de vergadering van het Vlaams Parlement op 7 november 2012.

De heer Peeters signaleerde toen dat het overleg over de responsabiliseringsbijdrage van de ambtenaren van de deelentiteiten stillag sinds 4 juli 2012. U hebt dat in een persbericht tegengesproken, verwijzend naar

formele en informele contacten. *For the record* wil ik graag weten welke contacten er al dan niet zijn geweest.

11.02 Minister **Alexander De Croo**: Mijnheer de voorzitter, mijn reactie kwam er na de bewering van de minister-president dat er geen overleg gepleegd zou zijn over de responsabiliseringsbijdrage. Ik was nogal geschrokken, omdat er op dat moment zelf — het bericht van Belga kwam er na een interview in *De Ochtend* — een overleg aan de gang was tussen de kabinetschefs van de heren Peeters en Bourgeois en mijn eigen kabinetschef. Het was een beetje wrang om dan te horen dat er geen overleg geweest is, terwijl het precies aan de gang was. Ik weet niet goed wat de bedoeling van die communicatie was.

Het is juist dat er formeel overleg plaatsgreep in de eerste helft van 2012 en dat er sinds 4 juli geen formeel overleg meer geweest is. Er is evenwel op meerdere momenten, ook na 4 juli, informeel overleg geweest, zoals de dag waarover ik het had. In de formele overleggronde werd er met de Gewesten en de Gemeenschappen overeenstemming bereikt over de technische parameters van de verhoging van de responsabiliseringsbijdrage. Net voor de zomer formuleerden de Gewesten en de Gemeenschappen bijkomende voorwaarden. Sindsdien werd er op informele basis gezocht naar overeenstemming, maar die werd niet gevonden.

Het is een discussie die vaak gevoerd wordt en die al 12 jaar aan de gang is. Laten wij eens kijken naar de massa waarover men het heeft. Voor de Vlaamse Gemeenschap gaat het over een pensioenmassa van 3,3 miljard euro. Van die 3,3 miljard euro betaalt de federale overheid 2,9 miljard euro. De ambtenaren zelf betalen 408 miljoen euro, via hun eigen bijdragen. De Vlaamse overheid betaalt tot nu toe een responsabiliseringsbijdrage — ik weet niet of die term adequaat is — van 7 miljoen euro. De Vlaamse overheid staat dus in voor 0,2 % van de factuur van de pensioenen van haar eigen ambtenaren.

Ik weet dat er vaak gezegd wordt dat wie betaalt, bepaalt. Als men vanuit de Vlaamse overheid voor 0,2 % wil bepalen, dan is dat voor mij zeer goed, maar nu is het veeleer omgekeerd; de lokale overheid bepaalt voor een groot deel en de federale overheid betaalt. Dat is wat er momenteel gebeurt, want heel wat keuzes die op het gebied van remuneratie door de Vlaamse Gemeenschap genomen worden, hebben via perequatie en andere systemen een invloed op de bedragen die in de pensioenen worden uitbetaald.

Voor mij blijft het een prioriteit ervoor te zorgen dat wij daarin tot een veel gezondere situatie komen. De situatie zoals die nu is, is niet houdbaar. Ik meen dat er momenteel een scheefftrekking is. De Vlaamse Gemeenschap kan tot een zeer hoog niveau een aantal zaken bepalen, in ieder geval veel meer dan de bijdrage tot de factuur, zijnde 0,2 %, die zij momenteel levert. Wij moeten dus snel tot een beter evenwicht komen. Ik stel vast dat het niet zozeer op technisch, maar vooral op politiek niveau blijkbaar moeilijk is om tot overeenstemming te komen, maar het is in ieder geval niet zo dat er tussen beide niveaus geen overleg is geweest.

11.03 **Siegfried Bracke** (N-VA): Mijnheer de minister, ik neem akte van wat u hebt gezegd over dat overleg.

Ik wil echter ook nog iets zeggen over uw bedenking ten gronde. Ik ben het er namelijk mee eens. Ik zal het in een beeld gieten. Als u mijn geld uitgeeft en ik het uwe, dan weet ik waar wij allebei zullen belanden. Allebei failliet, zonder de minste twijfel. Dat is natuurlijk de grond van het systeem. Het is immers niet degene die betaalt die bepaalt, maar ook niet omgekeerd. Wat men moet doen is dus in deze klaarheid brengen.

U weet dat de stellingen van mijn partij wat dat betreft heel duidelijk zijn. Natuurlijk moet Vlaanderen dat zelf betalen maar dan moet het ook zeggenschap krijgen over alles. Anders zal het niet werken. Dat is de toepassing van wie bepaalt betaalt.

Dat daarover politieke moeilijkheden bestaan, daar ben ik het helemaal mee eens. Dit gaat namelijk over het verschil in opvatting over hoever men in deze moet gaan. Ik neem evenwel aan dat deze discussie hier niet moet worden gevoerd.

11.04 Minister **Alexander De Croo**: Wat u zegt is natuurlijk sprekend. U zegt dat als men betaalt men ook alles moet kunnen bepalen. Dat is net de moeilijkheid. Als u de ambitie hebt om alles te kunnen bepalen, dan beschikt u zeker over zevenmijlslaarzen. Misschien delen niet alle partijen uw mening daarover.

11.05 **Siegfried Bracke** (N-VA): Het is behoorlijk duidelijk dat niet alle partijen daarover dezelfde mening

hebben. Dat is natuurlijk wat aan de orde zal zijn. Ik weet dat het een reusachtige sprong is maar soms zullen sprongen zichzelf genereren omdat het anders finaal niet houdbaar blijkt te zijn. Dat is een te verregaande discussie voor deze commissie.

Ik dank u voor uw antwoord.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

12 Vraag van de heer Siegfried Bracke aan de vice-eersteminister en minister van Pensioenen over "de uitspraken over het collectief ontslag van oudere werknemers" (nr. 14168)

12 Question de M. Siegfried Bracke au vice-premier ministre et ministre des Pensions sur "les déclarations relatives au licenciement collectif de travailleurs âgés" (n° 14168)

12.01 Siegfried Bracke (N-VA): Mijnheer de minister, het maatschappelijke en politieke bewustzijn dat we met zijn allen langer aan het werk moeten om onze sociale zekerheid leefbaar te houden, groeit. De regering verkondigt dat ook, een beetje te voorzichtig naar mijn mening, maar goed.

Nu zich een aantal herstructureringen aandient waarbij vooral de oudere werknemers op de schopstoel blijken te zitten, rijst de vraag of de regering ook de daad bij het woord zal voegen.

Onlangs kondigde Belfius aan dat 250 oudere werknemers zullen afvloeien en door jongere werknemers zullen worden vervangen. Zelfs ACW blijkt bij het schrappen van jobs in de eerste plaats aan oudere, en dus ook duurdere, werknemers te denken.

U hebt op het pensioenplan van Belfius gereageerd. Wat zult u hiermee doen? Wat zult u als vicepremier en minister van Pensioenen doen om de massale ontslagen van de oudere werknemers te voorkomen? Aan welke structurele scenario's werkt u om de oudere werknemers op de arbeidsmarkt te houden?

12.02 Minister Alexander De Croo: Mijnheer Bracke, de regering draagt langer werken hoog in het vaandel. Gemiddeld verlaten Belgen de arbeidsmarkt op 59,6 jaar. In de rest van Europa is dat 62 jaar. We hebben reeds maatregelen genomen omtrent het vervroegd pensioen en ook omtrent het brugpensioen, dat intussen niet meer brugpensioen heet, maar SWT, het stelsel werkloosheid met bedrijfstoelage, om ervoor te zorgen dat oudere werknemers effectief langer aan de slag blijven.

Ik heb in vorige commissievergaderingen gezegd dat het volgens mij een gedeelde verantwoordelijkheid is voor overheid en werkgevers. Ik verwacht dat werkgevers op een actieve manier inspanningen leveren om oudere werknemers aan de slag te houden.

De reactie van mij waarover u sprak, was er een als vice-eersteminister, want het SWT is geen pensioensysteem en valt dus niet onder mijn bevoegdheid. Ik vind echter wel, als lid van een regering die langer werken hoog in het vaandel draagt, dat in situaties waarin men goedopgeleide en competente werknemers heeft, het niet zo evident is dat een grote instelling, en dan nog een instelling waar de overheid heel wat te zeggen heeft, namelijk Belfius, zomaar dat soort systemen opzet.

Welke verdere stappen zullen wij ondernemen? Wij zullen de problematiek aankaarten tijdens het gesprek met de directie van Belfius dat op korte termijn gepland is.

Ik laat wel opmerken dat het SWT nu eenmaal bestaat, ook al hebben wij het een stuk strenger gemaakt. Het is dan ook ontluisterend Vlaams minister Muyters te horen verdedigen dat hij het brugpensioen wil afschaffen, terwijl hij het activeren van personen in het SWT geen prioriteit vindt. Ik heb het daarmee zeer moeilijk.

Ik weet dat de budgettaire middelen zeer beperkt zijn, maar als wij duidelijk willen maken dat brugpensioen geen pensioen is, moeten wij de inspanningen op het gebied van activering, vooral naar die werknemers, maximaal opdrijven. Bruggepensioneerden zijn geen gepensioneerden, maar jammer genoeg is het brugpensioen in de praktijk te vaak een brug naar het pensioen.

Wij moeten werken op twee vlakken. Enerzijds moet men het zeer moeilijk maken om dat soort gemakkelijheidoplossing te gebruiken. Anderzijds moeten wij ten aanzien van werknemers in het SWT alles

uit de kast halen op het vlak van activering en hun duidelijk te maken dat wij meer van hen verwachten dan dat zij alleen maar zitten te wachten op hun pensioen.

Daarom willen wij ook wel een impuls van bijvoorbeeld Vlaanderen zien, dat de activeringsmaatregelen uitbreidt tot personen in het SWT.

12.03 Siegfried Bracke (N-VA): Mijnheer de minister, met uw laatste opmerking ben ik het eens. Ik zal de boodschap dan ook overbrengen.

Ik ben ook behoorlijk tevreden over het feit dat wij, hoewel het stelsel werkloosheid met bedrijfstoeslag een enigszins onhandige benaming is, van het woord brugpensioen af zijn waarin het woord "pensioen" als zijnde een recht was inbegrepen. Zulks is positief.

Ik blijf niettemin op mijn honger op het vlak van mijn heel concrete vragen. Ik begrijp evenwel dat u met de antwoorden bezig bent. Wij zullen dan ook nagaan wat daaruit voortkomt.

Ik zou alleen nog willen meegeven dat in het afscheidsboek van Luc De Bruyckere, de voormalige voorzitter van VOKA, die u ook kent, een soort kreet over het brugpensioen staat, zoals ik het maar zal noemen. Hij riep op om met het brugpensioen te stoppen. Immers, zolang het systeem bestaat, zal ook worden geprobeerd het te misbruiken. Stel u in de plaats van de bazen van Belfius. Natuurlijk grijpen zij naar het systeem terug. Zelfs ACW grijpt ernaar terug, gewoon omdat het bestaat.

Laten we alstublieft daaruit de gepaste conclusies trekken.

De **voorzitter**: Ik heb ter zake natuurlijk een andere mening.

12.04 Siegfried Bracke (N-VA): Mijnheer de voorzitter, het tegendeel had mij verbaasd van u. Men weet echter maar nooit.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

13 Vraag van de heer Siegfried Bracke aan de vice-eersteminister en minister van Pensioenen over "de pensioenen in de luchtvaart" (nr. 14262)

13 Question de M. Siegfried Bracke au vice-premier ministre et ministre des Pensions sur "les pensions dans le secteur aérien" (n° 14262)

13.01 Siegfried Bracke (N-VA): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, met de wet diverse bepalingen van einde december 2011 werd het pensioenstelsel van het vliegend personeel van de burgerluchtvaart hervormd.

Vandaag wordt er gezocht naar bijkomende middelen voor een bijsturing van dit stelsel. Klopt het dat u extra middelen hebt gevraagd voor de hervorming van dat systeem? Zo ja, in hoeveel moet er daarvoor in de komende jaren worden voorzien?

Graag kreeg ik toelichting bij plannen, berekeningen en ramingen en hoe deze tot stand zijn gekomen.

13.02 Minister Alexander De Croo: Mijnheer de voorzitter, mijnheer Bracke, zoals u weet, was het pensioenstelsel in de burgerluchtvaart zwaar verlieslatend. Het tekort in 2011 was 32,2 miljoen euro. Indien er niet ingegrepen zou zijn, zou dit tekort opgelopen zijn tot 68,7 miljoen euro ondanks de verhoogde werkgevers- en werknemersbijdragen die in de sector werden betaald. Die verhoogde bijdragen zorgden er onder meer voor dat de loonkost voor de werkgevers een stuk hoger was dan in onze buurlanden. Het nettodeel dat het vliegend personeel eraan over hield, was echter een stuk lager.

Het stelsel werd op 1 januari 2012 afgeschaft. Dit heeft een dubbel budgettair gevolg. Vanaf 2012 worden er geen nieuwe verplichtingen, buiten de gewone pensioenrechten, vanuit de overheid opgebouwd. Dit zorgt ervoor dat er een positief effect is op de begroting, dat doorheen de tijd verhoogt. Maar vanaf 2012 worden er ook geen verhoogde bijdragen meer betaald. Dit is een verlies aan inkomsten dat een negatief effect heeft op de begroting.

In 2012 hadden deze twee budgettaire gevolgen nog geen positief effect op de begroting. Aangezien de verhoogde bijdragen reeds wegvielen, was er een kost van 16,08 miljoen euro in 2012. De kost van de afschaffing van het stelsel daalt elk jaar, om uiteindelijk te verdwijnen in 2021. Tegen 2050 bedraagt de gecumuleerde besparing ten gevolge van de afschaffing 536 miljoen euro. Wij spreken natuurlijk over 2050, wat nog zeer ver weg is.

U vroeg ook naar het aantal personeelsleden die zich in die situatie bevonden. Personeelsleden die op 31 december 2011 de leeftijd van 55 bereikten, genieten integraal van de bepalingen van de oude reglementering. Het gaat om 98 werknemers. Personeelsleden die op 31 december 2012 de leeftijd van 55 jaar zullen bereiken, zullen de leeftijdsvoorwaarden van de oude reglementering genieten. De gepresteerde arbeidsperiode vanaf 1 januari 2012 daarentegen is berekend, rekening houdend met de nieuwe reglementering. Die situatie gaat over 22 werknemers. Het aantal werknemers tussen de 50 en 54 jaar op 31 december 2011 bedroeg 181.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

14 Vraag van de heer Siegfried Bracke aan de vice-eersteminister en minister van Pensioenen over "de diplomabonificatie" (nr. 14268)

14 Question de M. Siegfried Bracke au vice-premier ministre et ministre des Pensions sur "la bonification de diplômes" (n° 14268)

14.01 Siegfried Bracke (N-VA): Mijnheer de minister, voor heel wat statutaire ambtenaren wordt voor de berekening van het pensioen het aantal dienstjaren dat zij effectief presteerden, vermeerderd met het aantal jaren dat theoretisch nodig was voor het verwerven van het diploma in het hoger onderwijs. Dit is het geval telkens het diploma wordt beschouwd als een vereiste om een ambt te kunnen bekleden. Voor deze diplomabonificatie dienen geen bijdragen te worden betaald.

Ik heb daarover twee vragen. Heeft de regering plannen om het systeem van de diplomabonificatie te hervormen? Zo ja, in welke zin? Kunt u een overzicht geven van situaties waarin er een bonificatie is van meer dan vier jaar?

Ik kijk uit naar uw antwoord.

14.02 Minister Alexander De Croo: Mijnheer de voorzitter, ik zal op deze laatste vraag een zeer kort antwoord geven.

De regering heeft geen plannen om de diplomabonificatie te hervormen. Ik heb een overzicht gevraagd aan de administratie van situaties waarin sprake is van een bonificatie van meer dan vier jaar. Ik zal u dit laten bezorgen zodra ik het ontvang.

14.03 Siegfried Bracke (N-VA): Goed, waarvoor dank.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

La réunion publique de commission est levée à 12.07 heures.

De openbare commissievergadering wordt gesloten om 12.07 uur.